

De kerken discussiëren over het 'Kairos-manifest', een vredesverklaring van Palestijnse christenen aan Israël, die tegelijkertijd scherp oproept tot een boycot.

Versterk eerst de Palestijnse economie

Menno ten Brink

rabbijn Liberaal Joodse Gemeente Amsterdam

In de week van Kerstmis is 'een moment van de waarheid, een woord van geloof en hoop vanuit het hart van het Palestijnse lijden' aangeboden aan de kerken in Nederland. Het is het 'Kairos manifest', geschreven door patriarchen en hoofden van de kerken van Jeruzalem, om aandacht te vragen voor het lijden van de Palestijnen en op te roepen om Israël economisch te boycotten, om daarmee de Palestijnen te helpen. Het manifest is geweldig in zijn eenzijdigheid.

De patriarchen leggen de oorzaak van het Palestijns-Israëliësch conflict eenzijdig bij de 'Israëliësch bezetting van Palestijns gebied'. Het doel van de opstellers is om beide volkeren te bevrijden, doordat Israël stopt met de agressie. Deze stellingname is misschien te begrijpen vanuit een Palestijns/christelijke invalshoek, maar het vertekent het historisch correcte beeld. Er wordt met geen woord gerept over agressie van Palestijnse kant. Er staat niets in het manifest over oplossingen die vanuit Israëlische kant werden aangedragen (onder andere door toenmalig premier Barak), zijn afgewezen.

Wat de christelijke leiders met dit manifest willen is uiteindelijk de steun voor een 'één staat oplossing': één Palestina, zonder dat Joden nog een eigen staat kunnen hebben. Volgens de opstellers van het manifest zal er alleen een bereidheid tot verzoening kunnen komen als er gerechtigheid is. In andere woorden: als de Joodse staat verdwijnt, kan men pas verzoenen. Betekent dit dat



Bezoek aan een Joods heiligdom in een Palestijnse wijk in Hebron. FOTO AFP

als de Joden de zee in gedreven zijn, er een bereidheid is tot verzoening?

Waarom roept men op tot een economische boycot van Israëlische producten? Begrijpt men niet dat door een dergelijke boycot ook Arabische Israëliërs en Palestijnen zullen worden getroffen? Men schiet in de eigen voet. Het verarmen van de bevolking heeft nog nooit geleid tot vrede en verdraagzaamheid.

Waarom roepen de Palestijnse geestelijken niet op tot een positief geluid naar beide partijen? Of tot het versterken van de economie van zowel Gaza als de westelijke Jordaanoever en Israël? Roep op tot economische banden tussen Israël en de Palestijnen. Help de Palestijnse economie sterk te worden, zodat men een welvarende staat kan scheppen, die zorgt voor de eigen bevolking.

De christelijke patriarchen kunnen ook de andere Arabische landen oproepen om met olieged de deplorabele toestand van de Palestijnen te helpen, met economische hulp, met goed onderwijs. Waarom laten de patriarchen niet zien wat er wél kan, en baseren ze zich alleen op het negatieve? Als de Palestijnen hun economie kunnen opbouwen, en Israël de garantie krijgt dat hulp niet misbruikt wordt, wat zou er dan mooier en beter zijn dan dat Israël en de Palestijnse staat zo'n hechte economische en sociale band met elkaar zullen hebben, dat ze niet zonder elkaar kunnen?

Het zou ook een impuls geven aan de broodnodige dialoog tussen joden, christenen en moslims. Dit eenzijdig beschuldigende Palestijnse Kairos Manifest werkt averechts.